REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Avenija Dubrovnik 8.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski prekršajni sud u Zagrebu, po sucu Rajki Rončević-Skočić uz sudjelovanje Marice Pašalić, kao zapisničara, u prekršajnom predmetu protiv I okrivljenika Goran Mažar, II okrivljenika Blanka Mažar, III okrivljenika Jure Mažar, IV okrivljenika Patrik Bešlić, V okrivljenik Tomislav Dumančić i VI okrivljenik Petra Dumančić, zastupani po Ivica Škunca, odvjetnik iz Zagreba, zbog prekršaja iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, (NN 5/90, 30/90, 47/90, 29/94, 114/22, 47/23), povodom optužnog prijedloga Policijske uprave zagrebačke, II Policijske postaje, Klasa: 211-07/24-5/14372, Urbroj: 511-19-28-24-1 od 2. lipnja 2024. na temelju odredbe članka 183. i članka 182. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22), javno je objavio 7. travnja 2026. i

p r e s u d i o j e

I okrivljenik: GORAN MAŽAR, sin Jure, rođen 14.11.1966. Otok Slavonski, OIB: 52686203363, državljanin Republike Hrvatske, sa prebivalištem u Donjoj Stubici, Dubravačka 23/A, prekršajno nekažnjavan,

II okrivljena: BLANKA MAŽAR, kći Branka, rođena 31.8.1969. u Zagrebu, OIB: 82360178712, državljanka Republike Hrvatske, sa prebivalištem u Zagrebu, Antovljanska 6, prekršajno nekažnjavana
i
III okrivljenik: JURE MAŽAR, sin Gorana, rođen 2.9.1990. u Zagrebu, OIB: 40129146665, državljanin Republike Hrvatske, sa prebivalištem u Zagrebu, Antovljanska 6, prekršajno nekažnjavan

k r i v i s u

I) što su 2. lipnja 2024. u 11:15 sati dok su Dumančić Tomislav i njegova kćer Dumančić Petra, uz pomoć prijatelja Bešlić Patrika iseljavali dio stvari s adrese u Zagrebu, Samoborska cesta kbr. 136, poradi provođenja sudske odluke Općinskog građanskog suda u Zagrebu, iseljenja iz objekta čije provođenje je zakazano za dan 3. lipnja 2024. godine, na mjesto događaja došli: I okrivljeni Mažar Goran, II okrivljena Mažar Blanka i III okrivljeni Mažar Jure, po dolasku istih, svi okrivljeni su se počeli ponašati na naročito drzak i nepristojan način te su u prostoru kuće, ali i na ulici u Zagrebu, Samoborska cesta kbr. 136 kao i u dvorištu na istoj adresi koje je vidljivo s ulice, verbalno i fizički se sukobili sa Dumančić Tomislavom, Dumančić Petrom i Bešlić

Patrikom, tijekom kojeg sukoba su iste vrijeđali raznim pogrdnim riječima vičući na sav glas: 'Pička vam materina, jebem vam mater" i dr., te su se pritom i fizički sukobili na način da je: I okrivljeni Mažar Goran fizički napao Tomislava Dumančića udarivši ga više puta šakama po glavi i tijelu u spavaćoj sobi na prvom katu, dok je isti pakirao stvari radi iseljenja, III okrivljeni Mažar Jure fizički napao Tomislava Dumančića udarivši ga više puta šakama po glavi i tijelu u spavaćoj sobi na prvom katu, dok je isti pakirao stvari radi iseljenja te II okrivljena Mažar Blanka koja je zlostavljala životinju i loše postupala sa psom pasmine Njemački Špic-patuljasti, po imenu Nala, vlasništvo Petre Dumančić, na način da ga je bezrazložno nekoliko puta udarila nogom i pritom lakše ozlijedila, u navedenom fizičkom obračunu Dumančić Tomislav i Dumančić Petra zadobili su lakše tjelesne povrede,

dakle, remetili javni red i mir te su svojim gore opisanim naročito drskim i nepristojnim ponašanjem izazvali pozornost i zgražanje okolnih susjeda i prolazećih građana (pošto se sam događaj dogodio na vrlo prometnom djelu Samoborske ceste), a zbog čega je bilo upućeno više poziva djelatnicima policije u kojima se tražila intervencija policijskih službenika

čime su I, II i III okrivljeni počinili prekršaj iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, dok je II okrivljena počinila i prekršaj iz članka 30. istog Zakona

pa im se na osnovi istog propisa, izriče

I okrivljeniku Goranu Mažar,
NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 700,00 (sedamsto) eura

Temeljem članka 40. stavak 1. u svezi članka 40. stavak 3. Prekršajnog zakona, okrivljeniku se uračunava vrijeme provedeno u posebnim prostorijama od 2. lipnja 2024. u 14:40 sati do 2. lipnja 2024. u 15:35 sati, kao 1 (jedan) dan zatvora, odnosno 39,82 eura, pa okrivljenik ima za platiti još 660,18 (šestošezdeset eura i osamnaest centi).

II okrivljenoj Blanki Mažar, utvrđuje
za djelo pod 1. novčana kazna u iznosu od 700,00 eura
za djelo pod 2. novčana kazna u iznosu od 200,00 eura

pa se temeljem cit. propisa temeljem članka 39. Prekršajnog zakona, izriče

UKUPNA NOVAČANA KAZNA U IZNOSU OD 900,00 (devetsto) eura.

Temeljem članka 40. stavak 1. u svezi članka 40. stavak 3. Prekršajnog zakona, okrivljenoj se uračunava vrijeme provedeno u posebnim prostorijama od 2. lipnja 2024. u 14:15 sati do 2. lipnja 2024. u 15:35 sati, kao 1 (jedan) dan zatvora, odnosno 39,82 eura, pa okrivljena ima za platiti još 860,18 (osamstošezdeset eura i osamnaest centi).

III okrivljeniku Juri Mažar,
NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 700,00 (sedamsto) eura

Temeljem članka 40. stavak 1. u svezi članka 40. stavak 3. Prekršajnog zakona, okrivljeniku se uračunava vrijeme provedeno u posebnim prostorijama od 2. lipnja 2024. u 13:20 sati do 2. lipnja 2024. u 15:35 sati, kao 1 (jedan) dan zatvora, odnosno 39,82 eura, pa okrivljenik ima za platiti još 660,18 (šestošezdeset eura i osamnaest centi).

Temeljem članka 33. stavak 11. Prekršajnog zakona okrivljeni su obvezni platiti novčanu kaznu u roku od 30 dana po pravomoćnosti ove presude, a ukoliko u istom roku uplate dvije trećine izrečene novčane kazne, smatrat će se da su novčane kazne plaćene u cijelosti.

Novčanu kaznu ili dvotrećinsku novčanu kaznu okrivljeni su obvezni platiti u korist Državnog proračuna odabirući odgovarajuću od priloženih uplatnica, a ako to ne učine postupiti će se po odredbama članka 34. Prekršajnog zakona.

II) Temeljem članka 139. stavak 3. u vezi s člankom 138. stavak 3. Prekršajnog zakona okrivljeni su obvezni platiti trošak prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 50,00 (pedeset) eura SVAKI u korist Državnog proračuna putem priložene uplatnice u roku od 30 dana po pravomoćnosti ove presude, u protivnom će se postupiti po odredbama članka 152. stavak 4. i 11. Prekršajnog zakona.

III) Temeljem članka 182. stavak 3. u svezi s člankom 18. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22).

IV okrivljenik: PATRIK BEŠLIĆ, sin Vinka, rođen 26.1.1973. u Frankfurtu, OIB: 95936715800, državljanin Republike Hrvatske, sa prebivalištem u Sesvetama, Moslavačka 16, nekažnjavan,

V okrivljenik: TOMISLAV DUMANČIĆ, sin Ivana, rođen 16.2.1968. u Vrpolju, OIB: 08330540111, državljanin Republike Hrvatske, VSS, ekonomista, zaposlen, rastavljen, otaca dvoje djece, sa prebivalištem u Zagrebu, Kunišćak 1B, prekršajno nekažnjavan

i

VI okrivljena: PETRA DUMANČIĆ, kći Tomislava, rođena 16.8.1997. u Zagrebu, OIB: 22457444018, državljanka Republike Hrvatske, VSS, ekonomist, zaposlena, neudata, bez djece, sa prebivalištem u Zagrebu, Kunišćak 1B, prekršajno nekažnjavana

O S LO B A Đ A J U S E O P T U Ž B E

I) da bi 2. lipnja 2024. u 11:15 sati dok su Dumančić Tomislav i njegova kćer Dumančić Petra, uz pomoć prijatelja Bešlić Patrika iseljavali dio stvari s adrese u Zagrebu, Samoborska cesta kbr. 136, poradi provođenja sudske odluke Općinskog građanskog suda u Zagrebu iseljenja iz objekta, čije provođenje je zakazano za dan 3. lipnja 2024. godine, kojom prilikom su u navedeni objekt došli I okrivljeni Mažar Goran, II okrivljena Mažar Blanka i III okrivljeni Mažar Jure, po dolasku istih, da bi se počeli ponašati na naročito drzak i nepristojan način te je između svih njih u prostoru kuće, ali i na ulici u Zagrebu, Samoborska cesta kbr. 136 kao i u dvorištu na istoj adresi koje je vidljivo s ulice jer su prerezali i skinuli ogradu, da bi došlo do verbalnog i fizičkog

sukoba, tijekom kojeg bi se svi međusobno vrijeđali raznim pogrdnim riječima vičući na sav glas jedni drugima: 'Pička vam materina, jebem vam mater" i dr., te bi se pritom i svi fizički sukobili međusobno se naguravajući na način da bi: Bešlić Patrik je mahao unaokolo i prijetio prvookrivljenom Mažar Goranu, drugookrivljenoj Mažar Blanki i trećeokrivljenom Mažar Juri sa kliještima koje je držao u ruci, a da bi u jednom trenutku i fizički nasrnuo na prvookrivljenog Mažar Gorana udarivši ga navedenim kliještima po leđima, a Dumančić Tomislav bi prvookrivljenog Mažar Gorana fizički napao udarivši ga šakom u glavu, uslijed Čega je on zadobio vidljive ozljede te mu je pomoć pružena u Kliničkoj bolnici 'Sveti duh", gdje je liječničkim pregledom utvrđeno da je tijekom napada zadobio laku tjelesnu ozljedu, a da bi Dumančić Petra drugookrivljenu Mažar Blanku fizički napala, kojom prilikom bi ju je gurnula, uslijed Čega je ona pala i zadobila vidljive ozljede te joj je pomoć pružena u Klinici za traumatologiju u Draškovićevoj ulici, gdje je liječničkim pregledom utvrđeno da je tijekom navedenog napada zadobila laku tjelesnu ozljedu,

dakle, da bi remetili javni red i mir te bi svojim gore opisanim naročito drskim i nepristojnim ponašanjem izazvali pozornost i zgražanje okolnih susjeda i prolazećih građana (pošto se sam događaj dogodio na vrlo prometnom djelu Samoborske ceste), a zbog čega je bilo upućeno više poziva djelatnicima policije u kojima se tražila intervencija policijskih službenika

dakle, da bi time počinili prekršaj iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.

Obrazloženje

1. Policijska uprava zagrebačka, II Policijska postaja, Klasa: 211-07/24-5/14372, Urbroj: 511-19-28-24-1 podnijela je 2. lipnja 2024. optužni prijedlog protiv 1.-6. okrivljenih, zbog prekršajnog djela iz čl. 6. i 30. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Ovaj sud donio prekršajni nalog 30. siječnja 2025. protiv 1.- 6. okrivljenih zbog djela prekršaja činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude, a na koji prekršajni nalog su 1.- 6. okrivljeni pravovremeno uložili prigovore te je isti stavljen izvan snage i nastavljen je redovni postupak.

2. Sud je objavio predmet postupka te proveo glavnu raspravu u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja i 1.-4. okrivljenog, budući su okrivljeni dostavili pisane obrane, koje je sud prihvatio, dok su sudu osobno pristupili 5. i 6. okrivljeni uz branitelja, na koji način su se za provođenje glavne rasprave ostvarili uvjeti.

3. Sud je na glavnoj raspravi saslušao Dumančić Tomislava i Dumančić Petru u prisustvu branitelja, te je pročitao pisane obrane za Mažar Gorana, Mažar Blanku, Mažar Juru i Bešlić Patrika, te proveo dokazni postupak.

4. I okrivljenik Goran Mažar je sudu dostavio pisanu obranu u kojoj je naveo: Ne priznajem da sam počinio prekršaj niti da sam narušavao javni red i mir. Dana 02.06.2024. došao sam u svoj objekt gdje je Tomislav Dumančić vršio devastaciju (instalacije, vrata, ograda, pokušaj uklanjanja dijelova objekta). Policiju sam više puta zvao radi zaštite imovine, ali ista nije došla. Dumančić me fizički napao i udario u lice, uslijed Čega sam zadobio ozljedu usne koja je morala biti kirurški šivana. Svjedok Patrik Bešlić nije vidio početak događaja te nije pouzdan svjedok, a ujedno je i sam sudjelovao u sukobu. Ja imam dokumentirane ozljede, dok Dumančić nema, što jasno ukazuje tko je bio napadnut. Moje postupanje bilo je isključivo u nužnoj obrani i radi zaštite imovine. Obavještavam sud da nisam u mogućnosti pristupiti ročištu zbog

ozljeda zadobivenih padom s motocikla, o čemu prilažem liječničku dokumentaciju. Predlažem sudu da donese oslobađajuću odluku ili eventualno primijeni najblažu moguću sankciju. U prilog svoje obrane dostavlja medicinsku dokumentaciju - ozljeda usne (kirurško šivanje), liječničku potvrda o spriječenosti dolaska na ročište i fotografije oštećenja objekta.

5. II okrivljena Blanka Mažar je sudu dostavila pisanu obranu u kojoj je navela: Ovime podnosim pisanu obranu povodom prekršajnog naloga izdanog dana 30. siječnja 2025. godine u predmetu Pp-8110/2024, kojim mi se stavlja na teret prekršaj iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Pojašnjenje mog prvotnog prigovora: U svom prvotnom prigovoru od 10. veljače 2025. godine napisala sam da priznajem prekršaj. To sam napisala jer sam tada bila pod velikim stresom, bez pravnog savjeta, i nisam razumjela pravne posljedice te izjave. Ono što sam zapravo htjela reći jest da priznajem da sam bila prisutna na mjestu događaja i da je došlo do sukoba. Međutim, nisam priznavala da sam ikoga fizički napala, da sam zlostavljala psa ili da sam na bilo koji način inicirala ili provocirala sukob. Štoviše, ja sam tog dana bila žrtva fizičkog napada, a ne počinitelj. To je potvrđeno medicinskom dokumentacijom i samim prekršajnim nalogom ovog suda. Zašto smo uopće došli na tu adresu: V. okrivljenik Tomislav Dumančić je 24 godine bespravno boravio u objektu moga supruga na adresi Samoborska cesta 136. Konačno je donesena sudska odluka o iseljenju čije je provođenje bilo zakazano za ponedjeljak, 03. lipnja 2024. godine. U nedjelju, 02. lipnja 2024., u jutarnjim satima, suprug Goran me obavijestio da Dumančić devastira objekt, odrezao je ogradu koju je suprug vlastitim rukama postavljao. Više puta smo tog jutra zvali policiju i prijavili uništavanje imovine, ali nitko nije dolazio. Policiji je trebalo preko sat vremena da stigne na lokaciju, a radilo se o nedjelji ujutro. S obzirom na to da policija nije reagirala na naše pozive, otišli smo na adresu suprug Goran, sin Jure i ja kako bismo spriječili daljnje uništavanje naše imovine. Napominjem da ja nikada u životu nisam bila kažnjavana niti sam ikada sudjelovala u bilo kakvom nasilju ili neredu. Došla sam s mužem i sinom jer sam bila zabrinuta za imovinu i za njih. Tijek događaja iz moje perspektive: Kada smo stigli na adresu, vidjeli smo da je ograda na cijelom objektu odrezana. Suprug i sin su ušli u objekt, a ja sam ostala na stepenicama. U jednom trenutku sam čula vikanje i galamu iz stana na katu. Zabrinuta za supruga i sina, počela sam se penjati po stepenicama. Ono što se zatim dogodilo odvijalo se veoma brzo i kaotično. Suprug i sin su počeli bježati niz stepenice jer je IV. okrivljenik Patrik Bešlić krenuo na njih s vodoinstalaterskim kliještima. U toj gužvi i panici na uskim spiralnim stepenicama, pas špic od Petre Dumančić se zatrčao niz stepenice i naletio na mene - udario me dok je trčao prema dolje. Ja tog psa nisam namjerno udarila, nisam ga ništa dirala-pas je sam, u općem kaosu i naguravanju na stepenicama, naletio na mene i prosklizao. Nakon toga se Petra Dumančić počela derati i optuživati me da sam joj ozlijedila psa. Izašli smo van na ulicu. Tamo je Petra Dumančić fizički nasrnula na mene gurnula me, uslijed Čega sam pala na tlo i zadobila ozljede. Ležala sam na podu i držala se za rebra od bolova. Od boli nisam mogla ustati. Pomoć mi je pružena u Klinici za traumatologiju u Draškovićevoj ulici, gdje je liječničkim pregledom utvrđeno da sam zadobila laku tjelesnu ozljedu. Optužba za zlostavljanje psa je neosnovana i netočna. Prekršajnim nalogom mi se stavlja na teret da sam bezrazložno nekoliko puta udarila nogom psa pasmine Njemački Špic po imenu Nala, vlasništvo VI. okrivljene Petre Dumančić. Ovu optužbu u potpunosti poričem. Ja nisam namjerno udarila tog psa. Kao što sam opisala, situacija na spiralnim stepenicama bila je kaotična, više osoba

je istovremeno bježalo niz uske stepenice, Bešlić je mahao kliještima, vladala je panika. Pas se u tom kaosu zatekao niz stepenice i naletio na mene. Moguće je da sam ga u tom trenutku refleksno odmaknula nogom jer sam i sama padala i pokušavala zadržati ravnotežu, ali to sigurno nije bilo namjerno udaranje niti zlostavljanje životinje. Ja sam žena koja cijeli život voli životinje i nikada ih ne bih namjerno ozlijedila. Optužba da sam bezrazložno nekoliko puta udarila psa nogom je lažna i pretjerana. Radi se o psu koji se zatekao na uskim stepenicama u situaciji općeg kaosa i panike. Ja sam žrtva, a ne počinitelj. Molim sud da pažljivo razmotri moju ulogu u cijelom ovom događaju: Ja nikoga nisam fizički napala. Prekršajni nalog me ne tereti za fizički napad na ikoju osobu samo za opće sudjelovanje u sukobu i za navodnog zlostavljanje psa. S druge strane, ja sam ta koja je fizički napadnuta. Petra Dumančić me gurnula, pala sam i završila u Klinici za traumatologiju s dokumentiranom lakom tjelesnom ozljedom. Sam prekršajni nalog to izričito potvrđuje. Dakle, nalazim se u apsurdnoj situaciji gdje sam ja-osoba koja je napadnuta i ozlijeđena kažnjena istom kaznom kao i osoba koja me napala. Dok ja imam dokumentirane ozljede iz bolnice, Petra Dumančić koja me gurnula nema nikakvih ozljeda od mene jer je ja nisam ni dotakla. Proturječja u pisanoj obrani IV. okrivljenika Patrika Bešlića: Patrik Bešlić u svojoj pisanoj obrani tvrdi da me je moj pas Petre Dumančić nalazio na stepenicama i da sam Pitala gdje je Nala. To ne odgovara istini. Nadalje tvrdi da je Blanka Mažar- dakle ja-udarila psa nogom. Ovo je laž. Bešlić se u svojoj obrani predstavlja kao mirni svjedok koji je samo pomagao u preseljenju. Međutim, prekršajni nalog izričito navodi daje Bešlić mahao kliještima i prijetio meni, mom suprugu i mom sinu, te daje fizički nasrnuo na mog supruga udarivši ga kliještima po leđima. Dakle, osoba koja me je trebala zaštititi-policija- nije došla na vrijeme, a osoba koja tvrdi da je bila mirna- Bešlić-je zapravo mahala kliještima na mene, ženu od 55 godina. Olakotne okolnosti: Nikada u životu nisam bila prekršajno niti kameno kažnjavana, što i sam sud navodi u prekršajnom nalogu. Nezaposlena sam i moja obitelj se nalazi u izuzetno teškoj financijskoj situaciji. Kama od 700 eura bi značajno ugrozila egzistenciju naše obitelji. Imam sina koji je otac troje male djece i koji je također nezaposlen, svi smo u teškoj situaciji. Na predmetnu adresu sam došla isključivo jer sam bila zabrinuta za imovinu i za svoju obitelj. Nisam došla s namjerom da se svađam, tučem ili bilo koga napadam. Cijeli život sam mirna osoba i ovaj događaj me duboko potresao. Posebno napominjem da smo višegodišnjim prijetnjama i maltretiranjem od strane Tomislava Dumančića bili izloženi ogromnom stresu. Više puta nam se javljao, smijao nam se u razgovoru govoreći da se nikada neće dobiti sud i da mu se možemo pozdraviti s objektom. Sav taj stres je kulminirao tog dana kada smo vidjeli daje uništio ogradu dan prije zakazane deložacije. Zaključak i prijedlog: S obzirom na sve navedeno, predlažem sudu sljedeće: Da me u potpunosti oslobodi krivnje jer ja nikoga nisam fizički napala, a optužba za zlostavljanje psa je neosnovana-pas je sam naletio na mene u kaosu na stepenicama. Da uzme u obzir da sam ja žrtva fizičkog napada Petre Dumančić s dokumentiranim ozljedama iz Klinike za traumatologiju, a ne počinitelj. Da uzme u obzir proturječja u obrani Patrika Bešlića koji lažno tvrdi da sam udarila psa, dok ga sam prekršajni nalog tereti za prijetnje kliještima mojoj obitelji. Ukoliko sud ne prihvati potpuno oslobađanje, molim da se kazna značajno ublaži ili oprosti, uzevši u obzir moju potpunu dosadašnju nekažnjavanost, tešku financijsku situaciju i činjenicu da sam ja u ovom događaju bila žrtva, a ne agresor. U prilog svoje obrane dostavlja medicinsku dokumentaciju iz

Klinike za traumatologiju (laka tjelesna ozljeda), fotografije devastiranog objekta i odrezane ograde.

6. III okrivljenik Jure Mažar je sudu dostavio pisanu obranu u kojoj je naveo: Ovime podnosim pisanu obranu povodom prekršajnog naloga izdanog dana 30. siječnja 2025 godine u predmetu Pp-8110/2024, kojim mi se stavlja na teret prekršaj iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Pojašnjenje mog prvotnog prigovora: Prije svega, želim pojasniti svoj prvotni prigovor na prekršajni nalog koji sam podnio dana 13. veljače 2025. godine. U tom prigovoru sam, pod teretom emocija i bez pravnog savjeta, napisao da priznajem prekršaj i žalim što je do njega došlo. Međutim, time nisam priznavao krivnju za iniciranje sukoba niti za napad na ikoga. Priznavao sam jedino činjenicu da sam bio prisutan na mjestu događaja i daje došlo do sukoba u koji sam bio uključen. Žalio sam okolnosti koje su do toga dovele jer nikada u životu nisam bio u nikakvom prekršajnom ili kaznenom postupku i cijela predmetna situacija me izuzetno pogodila. Ono što sam htio reći, a što ću sada detaljnije obrazložiti, jest da sam na predmetnu adresu došao isključivo kako bih zaštitio svoje roditelje i njihovu imovinu od daljnjeg uništavanja, te da sam u fizičkom sukobu sudjelovao isključivo u obrani svog oca koji je bio napadnut. Kontekst i okolnosti koje su prethodile događaju: Da bi sud mogao razumjeti zašto smo uopće došli na predmetnu adresu tog dana, moram objasniti pozadinu cijele situacije. V. okrivljenik Tomislav Dumančić je 24 godine bespravno boravio u objektu moga oca na adresi Samoborska cesta 136. Nakon dugotrajnog sudskog postupka, Općinski građanski sud u Zagrebu je konačno donio zadnju (od prijašnjih) odluku o deložaciji, čije je provođenje bilo zakazano za ponedjeljak, 03. lipnja 2024. godine. U nedjelju, 02. lipnja 2024. godine, u jutarnjim satima, moj otac (I. okrivljenik Goran Mažar) me nazvao i javio mi da Tomislav Dumančić devastira objekt i da je već odrezao ogradu koju je moj otac vlastitim rukama postavio pri davnoj izgradnji objekta. Dakle, dan prije nego što je trebao napustiti objekt po sudskoj presudi, Dumančić je namjerno uništavao imovinu koju je svejedno morao ostaviti. Moji roditelji čim su dobili informaciju od susjeda da se objekt devastira su više puta zvali policiju da prijave uništavanje imovine, ali nitko nije dolazio niti reagirao. Policija je na kraju trebalo preko sat vremena da stigne na lokaciju, a radilo se o području II. policijske postaje na Črnomercu. Bilo je nedjelja ujutro. S obzirom na to da policija nije dolazila, a otac mi je javljao da devastacija traje, smatrao sam da moram ići s njim i majkom na adresu kako bismo spriječili daljnje uništavanje. Fotografije odrezane ograde na objektu koje prilažem ovom podnesku dokazuju da je Dumančić zaista devastirao objekt. Stvarni tijek događaja 02. lipnja 2024. godine: Majka, otac i ja smo došli na adresu Samoborska cesta 136. Odmah smo uočili da je Dumančić stvarno odrezao ogradu na cijelom objektu. Vidjeli smo otvorena vrata u prizemlju kroz koja smo otac i ja ušli u poslovni prostor bivši kafić koji je Dumančić također devastirao tijekom godina dok je prolongirao deložaciju. Popeli smo se spiralnim stepenicama na prvi kat gdje smo čuli glasove iz stambenog prostora. Ušli smo u stan i u spavaćoj sobi zatekli Tomislava Dumančića i njegovu kćer Petru kako pakiraju stvari. Tomislav nas je upitao što hoćemo i što tražimo. Moj otac ga je upitao nije li mu dosta svega što je radio sve ove godine i da je sad još i ogradu odrezao. Razmijenili su oštre riječi to priznajem. Međutim, ono što je ključno: Tomislav Dumančić je nakon verbalne prepirke prvi fizički nasrnuo na mog oca i počeo ga udarati. Vidjevši da mi oca tuku, nisam mogao stajati sa strane. Ispriječio sam se između njih i stao u očevu obranu. Došlo je do razmjene

udaraca između mene i Tomislava Dumančića. U tom trenutku je iz kuhinje, koja se nalazila u odvojenoj prostoriji, dotrčao IV. okrivljenik Patrik Bešlić, ali ne golih ruku kao što tvrdi u svojoj pisanoj obrani, nego s povećim kliještima u rukama, i krenuo na mene i oca. Kada smo vidjeli da Bešlić ima kliješta, otac i ja smo počeli bježati niz spiralne stepenice prema izlazu. Na stepenicama je već bila moja majka, a Petrin pas se u toj gužvi i naguravanju zatrčao niz stepenice i udario u moju majku. Petra Dumančić se nakon toga počela bacati niz stepenice iscenirajući da smo ju mi gurnuli. Pala mi je pod noge i ja sam joj instinktivno pružio ruke i pridigao ju, pomogao joj ustati bez razmišljanja. Izašli smo van iz objekta na ulicu, a tamo se sve nastavilo. Tomislav i Petra Dumančić su i na ulici nasrnuli na nas. Dok sam ja stajao pored oca i gledao što će Tomislav sljedeće učiniti, odjednom čujem majku kako vrišti od bolova. Okrenem se i vidim ju kako leži na podu i drži se za rebra. Pomislio sam da ju je netko uboo nožem ili nečim sličnim, ne daj Bože. Dok sam pohitao prema njoj da vidim što joj je, ugledam oca cijela mu bijela majica sa sakoom preko nje krvava, usta mu krvava, drži se za rame. Bio sam potpuno izbezumljen, nisam znao što se događa, zavrtjelo mi se. Tek tada je konačno stigla policija i počela zapisivati što se dogodilo. Proturječja u pisanoj obrani IV. okrivljenika Patrika Bešlića: Upoznat sam s pisanom obranom Patrika Bešlića i moram ukazati na ozbiljna proturječja između onoga što on tvrdi i onoga što je utvrđeno u samom prekršajnom nalogu ovog suda. Bešlić u svojoj obrani tvrdi da je postupao mirno, da je samo uhvatio moga oca za odjeću s leđa i fizički ga udaljio, te da je cijelo vrijeme postupao isključivo u zaštiti napadnutih osoba. Prikazuje se kao neutralni svjedok koji je samo pomagao u preseljenju. Međutim, u izreci prekršajnog naloga ovog suda izričito stoji da je četvrtookrivljeni Bešlić Patrik mahao unaokolo i prijetio prvookrivljenom Mađar Goranu, drugookrivljenoj Mađar Blanki i trećookrivljenom Mađar Juri sa kliještima koje je držao u ruci, a da bi u jednom trenutku i fizički nasrnuo na prvookrivljenog Mažar Gorana udarivši ga navedenim kliještima po leđima. Dakle, prema optužnom prijedlogu policije koji se temelji na neposrednom opažanju ovlaštenih osoba te iskazu svjedoka, Bešlić nije bio nenaoružani mirotvorac, već je prijetio kliještima trojici članova moje obitelji i fizički napao mog oca alatom po leđima. Njegova pisana obrana je u potpunoj suprotnosti s utvrđenim činjeničnim stanjem i predstavlja pokušaj izbjegavanja odgovornosti. Također, Bešlić tvrdi da sam ja bez ikakvog prethodnog fizičkog povoda udario Tomislava Dumančića. Ali on sam priznaje da je bio u kuhinji u drugoj prostoriji i da je tek čuo vikanje dakle, nije mogao vidjeti tko je koga prvi napao. Došao je tek naknadno, a u međuvremenu je Tomislav Dumančić već nasrnuo na mog oca, što i sam prekršajni nalog potvrđuje navodeći daje Dumančić fizički napao mog oca šakom u glavu uslijed čega je zadobio vidljive ozljede. Dokumentirane ozljede-tko je zaista stradao. Prekršajni nalog jasno navodi sljedeće činjenice o ozljedama: Moj otac Goran Mažar je zadobio vidljive ozljede te mu je pomoć pružena u Kliničkoj bolnici Sveti Duh, gdje je liječničkim pregledom utvrđeno daje tijekom napada zadobio laku tjelesnu ozljedu. Prilažem medicinsku dokumentaciju HZZO-a koja to potvrđuje. Moja majka Blanka Mažar je zadobila vidljive ozljede te joj je pomoć pružena u Klinici za traumatologiju u Draškovićevoj ulici, gdje je liječničkim pregledom utvrđeno da je zadobila laku tjelesnu ozljedu. S druge strane, Tomislav Dumančić koji se u Bešlićevoj verziji prikazuje kao žrtva napada dvojice muškaraca -navodno nije zadobio vidljive ozljede i odbio je medicinsku pomoć. Postavlja se logično pitanje: kako je moguće da osoba koja je navodno brutalno napadnuta od strane dvojice muškaraca nema nikakvih vidljivih ozljeda i odbija

liječnički pregled, dok su moji roditelji završili u bolnicama s dokumentiranim ozljedama? Odgovor je jednostavan, moji roditelji su bili ti koji su napadnuti, a ne Dumančić. Postupanje u nužnoj obrani. Moje postupanje tog dana bilo je isključivo obrambenog karaktera. Nisam došao na tu adresu s namjerom da se tučem ili da ikoga napadnem. Došao sam sa svojim roditeljima jer smo bili zabrinuti da Dumančić uništava objekt što se i pokazalo točnim jer je odrezao ogradu. Kada je Tomislav Dumančić fizički nasrnuo na mog oca, reagirao sam onako kako bi reagirao svaki sin stao sam u obranu svog oca. Kada je Bešlić dotrčao s kliještima, otac i ja smo počeli bježati. To nisu postupci agresora/napadača, to su postupci nekoga tko se brani i bježi od opasnosti. Prema članku 29. Kaznenog zakona Republike Hrvatske, nužna obrana je ona obrana koja je prijeko potrebna da se od sebe ili drugoga odbije istodobni ili izravno predstojeći protupravni napad. Moj otac je bio fizički napadnut od strane Dumančića, a zatim je napadnut kliještima od strane Bešlića. Moja reakcija bila je razmjerna i usmjerena isključivo na zaštitu oca. Olakotne okolnosti: Molim sud da uzme u obzir sljedeće olakotne okolnosti. Nikada u životu nisam bio prekršajno niti kazneno kažnjavan za bilo kakav prekršaj, Sto i sam sud navodi u prekršajnom nalogu. Otac sam troje male djece Manuel ima 6 godina, Lara 4 godine i Olivia u 4. mjesecu trudnoće (u vrijeme događaja). Moja supruga i ja smo u izuzetno teškoj financijskoj situaciji, nezaposlen sam, imamo minimalna primanja, a kazna od 700 eura bi značajno ugrozila egzistenciju moje obitelji. Moja supruga je u vrijeme incidenta bila u 4. mjesecu trudnoće i kod kuće smo imali još dvoje male djece. Stres koji smo svi proživjeli zbog ovog događaja bio je ogroman. Cijeli događaj proizašao je iz višegodišnjeg sukoba u kojem je Tomislav Dumančić 24 godine bespravno boravio u objektu mog oca, maltretirao moje roditelje, prijetio im i uništavao imovinu. Taj dan je bio kulminacija godina frustracije i bespomoćnosti. Zaključak i prijedlog. S obzirom na sve navedeno, predlažem sudu sljedeće: Da uzme u obzir da nisam inicijator sukoba, da sam postupao u obrani svog oca koji je bio fizički napadnut, te da su dokumentirane ozljede na strani mojih roditelja, a ne na strani Dumančića. Da uzme u obzir proturječja u pisanoj obrani Patrika Bešlića koji se lažno prikazuje kao nenaoružani mirotvorac, dok ga prekršajni nalog tereti za prijetnje i napad kliještima. Da uzme u obzir moju dosadašnju potpunu nekažnjavanost, tešku financijsku situaciju moje obitelji s troje male djece, te okolnosti koje su dovele do ovog događaja. Molim sud da se prekršajna kazna u potpunosti odbaci uzevši u obzir sve gore navedene okolnosti. U prilogu dostavlja fotografije devastiranog objekta i odrezane ograde i medicinsku dokumentaciju HZZO-a o ozljedama oca Gorana Mažara.

7. IV okrivljeni Patrik Bešlić je sudu dostavio pisanu obranu u kojoj je naveo: Dana 02. lipnja 2024. godine nalazio se na adresi Samoborska cesta 136, u Zagrebu. Na navedenu adresu došao je na poziv Tomislava Dumančić, oca Petre Dumančić, kako bih im pomogao u pakiranju i preseljenju njihovih osobnih stvari na drugu lokaciju. Prethodno su ga obavijestili da je zakazan termin za provedbu sudske odluke Općinskog građanskog suda o iseljenju iz predmetnog objekta. Po dolasku je zajedno s njima započeo pakiranje stvari. U jednom trenutku nalazio se u kuhinji gdje je pakirao posuđe u kutije, dok su se Tomislav Dumančić i njegova kćer Petra Dumančić nalazili u spavaćoj sobi gdje su pakirali osobne stvari. U određenom trenutku začuo je glasne muške glasove, vikanje i psovke koji su dolazili iz smjera spavaće sobe. Kako su povici bili izrazito agresivni i neprijateljski, izašao je iz kuhinje u hodnik kako bih provjerio što se događa. Dolaskom u hodnik vidio je dvije muške osobe na ulazu u spavaću sobu,

dok su Tomislav Dumančić i Petra Dumančić stajali nasuprot njima. Naknadno je saznao da se radi o osobama po imenu Goran Mažar i njegov sin Jure Mažar. Navedene osobe su uz glasno vikanje i psovanje vrijeđale Tomislava i Petru koristeći pogrdne i vulgarne izraze. U jednom trenutku Jure Mažar je, bez ikakvog prethodnog fizičkog povoda, šakom udario Tomislava u predjelu glave. Nakon toga su i on i Goran Mažar nastavili s fizičkim napadom na njega. Tomislav Dumančić je pokušao zaštititi svoju kćer gurajući je u stranu te se istovremeno pokušao obraniti. Međutim, uslijed udaraca koje su mu zadavali napadači, pao je na bračni krevet koji se nalazio iza njega.Vidjevši da je u tijeku fizički napad na Tomislava Dumančić, odmah je reagirao isključivo s ciljem sprječavanja daljnjeg nasilja. Gorana Mažar je uhvatio s leđa za odjeću te ga je fizički udaljio iz spavaće sobe u hodnik. U tom trenutku Jure Mažar se popeo na krevet na kojem se nalazio Tomislav Dumančić te ga je nastavio udarati rukama i nogama. Petra Dumančić je pokušala stati između napadača i svog oca kako bi spriječila daljnje udarce, pri čemu je i sama zadobila udarac. Nakon što je uspio udaljiti Gorana Mažar iz prostorije, ponovno je ušao u spavaću sobu kako bih pomogao Tomislavu Dumančić i spriječio daljnje nasilje. Zajedničkim naporom uspjeli su odgurnuti napadače iz sobe u hodnik te ih potom niz stepenice izvesti iz kuće. Tijekom navedenog događaja na katu se pojavila i Blanka Mažar koja je glasno vikala, psovala i govorila da će pozvati policiju. U jednom trenutku Petra Dumančić je primijetila da se njezin mali pas pasmine pomeranac nalazi na stepenicama te je rekla: „Gdje je Nala?" Pas se ondje nalazio nakon što ga je Blanka Mažar udarila nogom. Kada je Petra Dumančić pokušala uzeti psa u naručje, jedan od napadača ju je odgurnuo, uslijed čega je pala na leda i ozlijedila se. Nedugo nakon toga na mjesto događaja stigla je policija koju su prethodno pozvali. Izjavljuje da je tijekom cijelog događaja postupao isključivo s ciljem zaštite napadnutih osoba i sprječavanja daljnjeg nasilja. Sve gore navedeno predstavlja istinit i točan opis događaja kojem je osobno svjedočio.

8. V okrivljeni Tomislav Dumančić pristupio je sudu te je saslušan na okolnost počinjenog prekršaja, izjavio je: Ne smatram se krivim. Ne priznajem prekršaj za koji me se tereti. Ja sam opisane zgode bio na navedenoj adresi na prvom katu u spavaćoj sobi i parkirao stvari kada je bez ikakvog povoda i najave Mažar Goran i Mažar Jure došli do spavaće sobe, počeli na mene vikati i vrijeđati me a potom su me fizički napali udarili me više puta šakama po glavi i tijelu, zbog čega sam zadobio ozlijede prelom rebara. Od tog nasrtaja ja sam pao na krevet gdje su me nastavili nogama fizički ozljeđivati da bi u tom trenutku u sobu ušao Patrik Bešlić koji je uhvatio Gorana Mažara, a ja sam Juru Mažar nekako odgurnuo od sebe, svi četvero smo krenuli prema stepenicama i izišli ispred kuće gdje se nastavila vika, galama vrijeđanje međusobno i ja sam u dvorištu nakon što mi je Goran Mažar bacio kamenje u mene, njemu odvalio šamar. Na poseban upit suca, decidirano je izjavio, samo šamar a ne udarac šakom u glavu. Dodao bih da je u prvom dijelu tog nasrtaja Mažara na mene u spavaćoj sobi bila prisutna i moja kći Petra a u hodniku se je pridružila Mažarima i Blanka Mažar, međutim sa Blankom Mažar fizičkog kontakta nije bilo nikakvog, ali je vikala, galamila, vrijeđala nas i u cijelom tom naguravanju, tučnjavi i vrijeđanju shvatio sam da je udarila nogom i našeg psa pomeranca što je dodatno pogoršalo situaciju jer je moja kći krenula također prema hodniku da zaštiti psa od Blanke. Na poseban upit suca izjavljuje da nema više ništa za dodati niti predložiti. Na upit branitelja odgovara da su Mažari u nedjelju došli u njegovu kuću, u njegovu sobu, napali ga dok je pakirao stvari obzirom da je dan poslije u ponedjeljak bila zakazana sudska deložacija i morao se iseliti iz navedenog prostora. Čim su ušli u sobu napali su ga verbalno, vrijeđali ga a

potom i fizički kako je to već naveo da bi se cijeli događaj iz spavaće sobe preselio u dvorište ispred kuće gdje se i dalje nastavilo sa vikom, vrijeđanjem, galamom i fizičkim obračunom. Na upit suca odgovara da je točno da je skinuo ograde sa dvorišta jer su ograde njegovo vlasništvo i na to je imao pravo, te da je cijelom događaju ispred kuće prisustvovalo dosta ljudi, uglavnom naši susjedi koji su čuli tu viku, galamu i tučnjavu, odnosno decidirano bi rekao da sam se branio od napada od Mažara. Na upit branitelja izjavljuje da je drugi dan tj. ponedjeljak i provedena sudska deložacija na kojoj su svi bili prisutni, odnosno bio je prisutan i Željko Mažar ovrhovoditelj, odnosno vlasnik kuće, odnosno brat Gorana Mažara. Na poseban upit suca odgovara da nema saznanja i nije vidio da bi Bešlić Patrik u rukama držao kliješta, da bi istima mahao i prijetio Goranu i Juri Mažar, te nije vidio da bi kliještima nasrnuo na dvorištu na Mažar Gorana te ga udario kliještima po leđima-dodao bih da se radi čovjeku koji boluje već pet godina od multipla skleroze. Dodaje**,** liječnička pomoć mi je pružena u bolnici Sv. Duh, zatražio sam liječničku pomoć nakon tog događaja jer me sve boljelo, za isto posjedujem liječničku dokumentaciju.

9. VI okrivljena Petra Dumančić pristupila je sudu te je na okolnost počinjenog prekršaja saslušana, izjavila je: Ne smatram se krivom. Ne priznajem prekršaj za koji me se tereti. Sjećam se dobro opisanog događaja, ja sam zajedno sa tatom pakirala stvari u spavaćoj sobi kada su u sobu uletjeli Goran i Jure Mažar vrijeđali ga, psovali a potom su ga fizički napali, počeli su ga tući šakama po glavi i tijelu od čega je moj tata pao na krevet, ja sam se uspaničila pokušala sam nešto spriječiti, međutim nisam uspjela ništa napraviti jer je već Patrik došao iz kuhinje pošto je čuo viku i galamu i uhvatio je nekoga od tih Mažara i počeo ga gurati van iz sobe nakon toga se moj tata uspio dignuti pa je izgurao i drugoga iz sobe da bi se to naguravanje nastavilo u hodniku, sjećam da je došla i Blanka na kat isto je vrijeđala i galamila i onda sam vidjela da je mog psa šutnula nogom dva puta niz stepenice zbog čega sam pojurila da ga spasim i tu tom trenutku dok sam trčala prema stepenicama, Jure me je dodatno udario u leđa od čega sam pala i kotrljala se niz stepenice i u tom momentu uspjela uhvatiti svog psa koji je bio pri dnu stepenica i tako sam sa njim ostala ležati na podu, a moj tata i Patrik su izišli na dvorište sa Jurom i Goran i Blankom gdje se nastavila tučnjava, vika, galama, vrijeđanje, kada sam došla u dvorište vidjela sam da Blanka leži na podu i jauče ali je bilo vidljivo da joj nije ništa. Dodaje da je od udarca koji joj je zadao Jure Mažar zadobila ozljede po cijelom tijelu jer je pala niz stepenice, imala je slomljeno rebro i liječničku pomoć je potražila nakon tog događaja istog u KB Sv. Duh. Na poseban upit suca odgovara da ne može odgovoriti da li je Patrik ima kliješta u rukama, njima mahao i nekoga udario jer to nije vidjela, te nije vidjela kako i kada bi njezin otac u dvorištu udario Mažara jer je bila fokusirana na svog psa i na Blanku tim više što ju je Jure još jednom gurnuo kojom prilikom joj je Patrik pomogao, međutim kako je Blanka ležala na podu nije joj više ništa mogao napraviti iako sam bila izuzetno ljuta jer mi je ozlijedila psa na način da ga je nogama udarala, u stvari Patrik me je tada spriječio da bilo što poduzimam na dvorištu pa sam se ja sa psom udaljila do dolaska policije. Nakon cijelog tog užasnog događaja na dvorištu, ja sam se povukla u kuću u ured i tamo čekala policiju. Na upit branitelja odgovara da je Bešlić Patrik njezin tetak, te da je opisane zgode isključivo bio u toj kući kako bi im pomogao da se pakiraju.

10. Nakon što su Tomislav Dumančić i Petra Dumančić iznijeli svoje obrane u prisustvu branitelja, nisu predlagali provođenje daljnjih dokaza niti imali daljnjih prijedloga u ovoj pravnoj stvari, osim što je branitelj zamolio rok radi dostave liječničke dokumentacije koja ne prileži spisu budući je ista dostavljena u ovršnom postupku, a

koji prijedlog branitelja je sud prihvatio i ostavio rok 15 dana radi dostave liječničke dokumentacije, a koju obvezu je i ispunio 25. ožujka 2026. te dostavio liječničku dokumentaciju za Bešlić Patrika, Petru Dumančić i Tomislava Dumančić.

11. U tijeku postupka sud je pročitao pisane obrane dostavljene 17.3.2026. i to od Gorana Mažar, Jure Mažar i Blanke Mažar, te Bešlić Patrika, te utvrdio da su pisane obrane I do IV okrivljenika uredno potpisane te su uz pisane obrane I do III okrivljena dostavljene fotografije objekta u kojem se zbio događaj sa ogradama i bez ograda.

12. Sud je utvrdio da I do III okrivljena decidirano negiraju počinjenje prekršaja koji im se stavlja na teret, navodeći da su oni žrtve a ne počinitelji.

13. Pisana obrana Bešlić Patrika uredno je potpisana a IV okrivljenik negira djelo koje mu se stavlja na teret.

14. U dokaznom postupku, branitelj, Dumančić Petra i Dumančić Tomislav na raspravi čitaju pisane obrane sa prilozima, pa nakon što su u iste izvršili uvid i pročitali, sud je utvrdio da branitelj ističe- "da sama činjenica da su dostavili pisane obrane te da nisu bili spremni prisustvovati glavnoj raspravi i suočenjem se suprotstaviti navodima druge strane već govori o njihovoj odgovornosti za počinjenje djela koje im se stavlja na teret, te da u medicinskoj dokumentaciji Goran Mažar navodi udarac šakom u glavu a ne udarac kliještima kako je to napisano u optužbi"- stoga se u potpunosti protive istinitosti obrane I i III okr. kao i dostavljene liječničke dokumentacije budući ista nije kompletna i nije vjerodostojna, te da ne dokazuje da bi bila povezana sa opisanim događajem.

15. U daljnjem dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao dokaze koji prileže sudskom spisu i to obavijesti o počinjenom prekršaju za okrivljene I do VI, str. 11. do 16. spisa, alkotest za okrivljene od I do VI, str. 17. do 22. spisa, bolničke prijave Blanka Mažar, str. 23. i 24. spisa, liječnička dokumentacija Goran Mažar i prijava HZZO, str. 25. do 28. spisa, naredbe mjere opreza za okr. od I do VI, str. 41. do 46 spisa i izvod iz prekršajne evidencije za okr. od I do VI str.46 do 58. spisa. Spisu se dodaju pisane obrane od I do IV okr., a na izvedene dokaze branitelj i prisutni okrivljeni nisu imali primjedbi.

16. Branitelj je u završnoj riječi istaknuo, premda se to ne naglašava u pisanoj obrani I do III okr. činjenica je, da se sam ulazak Blanke, Jure i Gorana Mažar dan uoči sudskog uredovanja radi ispražnjenja nekretnina od ovdje okr. Petre i Tomislav Dumančić i predaja istog u posjed Željku Mažar (a koji je brat Gorana Mažara) dovoljno govori da su upravo oni prekršajno odgovorni iz razloga što su napali verbalno i fizički V i VI okr. koji su se u cilju izvršavanja sudskog rješenja pakirali kako bi olakšali posao za drugi dan. Sve ostalo je slijed događaja koji je posljedica neovlaštenog i ničim izazvanog napada I do III okr. na V i VI. okr. u njihovom domu iz kojih ih je mogao jedino iseliti sud što je i učinjeno slijedeći radni dan. Stoga predlaže da se I do III okr. okrivi za prekršaj koji im se stavlja na teret, a IV do VI okr. osloboditi krivnje ili podredno obzirom da se zaista radi o obrani od napada u svom stanu i zaštiti člana obitelji ublaži maksimalno kazna.

17. Sud je u dokaznom postupku pročitao pisane obrane Mažar Gorana, Mažar Blanke i Mažar Jure. U svojim pisanim obrana koje su međusobno sukladne okrivljeni negiraju da bi počinili djelo prekršaja kako im se to stavlja na teret. U prilogu svojih pisanih obrana dostavili su liječničku dokumentaciju iz kojih proizlazi da su zadobilo lakše tjelesne ozlijede prilikom opisanog događaja, te su dostavili fotografije objekta gdje se događaj i dogodio. U svojim pisanim obranama okrivljeni nisu predlagali provođenje daljnjih dokaza niti su imali bilo kakvih drugih dokaznih prijedloga.

18. Stoga je sud utvrdio da nakon ovako provedenog dokaznog postupka da daljnji dokazi nisu predloženi kako po okrivljenima, tako i po tužitelju, te je temeljem članka 177. Prekršajnog zakona utvrdio da nema potrebe za daljnjim dokaznim postupkom, da je činjenično stanje na temelju tako provedenog dokaznog postupka u potpunosti utvrđeno, te je objavio da je dokazni postupak završen.

19. Slijedom tako provedenog dokaznog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja, sud pisane obrane Mažar Gorana, Mažar Blanke i Mažar Jure nije prihvatio. Njihove obrane su međusobno sukladne, međutim nisu istinite, opravdane i logične u odnosu na dinamiku nastanka cijelog događaja koji je u ovom postupku u potpunosti utvrđen i rasvijetljen. Naime, u svojim pisanim obranama ne negiraju da su opisane zgode samovoljno i bez povoda došli na adresu u Zagrebu, Samoborska cesta 136. te ne ovlašteno ušli u navedeni objekt a potom se u objektu popeli na prvi kat i došli u spavaću sobu gdje je došlo do naročito drskog i nepristojnog ponašanja između svih sudionika ovog događaja, a koji se iz spavaće sobe prenio u dvorište na istoj adresi koje je bilo vidljivo s ulice, dakle nesporno je da je došlo do grubog, verbalnog i fizičkog sukoba tijekom kojeg su se svi međusobno vrijeđali raznim pogrdnim riječima, vičući na sav glas i pri tome su se svi fizički sukobili na način da su se međusobno naguravali a u kojem naguravanju je i bezrazložno od strane Mažar Blanke udaren i lakše ozlijeđen pas, a ovakvim naročito drskim i nepristojnim ponašanje izazvali su pozornost i zgražanje okolnih susjeda i prolazećih građana. Mažar Goran i Mažar Blanka u svojim pisanim obrana koje su sukladne, navode da su došli zaštiti svoju imovinu i svoje vlasništvo i to upravo dan prije nego bi navedena imovina sudskim rješenjem bila njima dodijeljena. Obrana u tom dijelu okrivljenih nije istinita jer niti Goran Mažar a niti Blanka Mažar nisu vlasnici navedene imovine, već je navedena imovina predana 3.6.2024. temeljem sudske odluke Željku Mažar kao vlasniku. Nadalje, iz njihovih obrana proizlazi da su imali namjeru štiti svoju imovinu, međutim u postupku je nesporno da se događaj dogodio 2.6.2024. a predmetna imovina je tada bila u posjedu Dumančić Tomislava, nesporno proizlazi da su došli samovoljno u privatni prostor te su svojim agresivnim ponašanjem, ulaskom u kuću i dolaskom na prvi kat u spavaću sobu započeli sukob prvo verbalno, a potom i fizički nasrtajem a koji sukob je eskalirao te se nastavio na dvorištu navedenog objekta nikako ne može prihvatiti u dobroj vjeri ili namjeri, već naprotiv upravo ovakvim svojim naročito drskim i nepristojnim ponašanjem izazvali verbalni a potom i fizički sukob, ostvarili sva bitna obilježja djela prekršaja koja im se stavlja na teret iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, dok je prilikom cijelog tog događaja Blanka Mažar iako negira da bi ga namjerno udarila, već se to desilo prilikom općeg kaosa u kući koji je nastao kod stepenica, bezrazložno udarila nogom i pri tome lakše ozlijedila psa njemački špic-patuljasti a što nesporno proizlazi kako iz pisane obrane njezinog sina Mažar Jure tako i iz iskaza Petre Dumančić i na taj način ista je u cijelosti ostvarila bitno obilježje djelo prekršaja iz članka 30. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.

20. Dakle, Goran Mažar, Blanka Mažar i Jure Mažar po ocjeni ovog suda a u svezi članka 88. stavak 2. Prekršajnog zakona a koje je zasnovano na ocjeni svih u postupku provedenih dokaza nesporno utvrdio da su jedini odgovorni za nastanak opisanog javnog skandala koji su prouzročili u "svojoj izravnoj namjeri svojim agresivnim ponašanjem koje je počelo u privatnom prostoru a nastavilo se na otvorenom prostoru vidljivom građanima" te su na taj način jedini odgovorni za uznemiravanje javnosti, odnosno oni su ti koji su opisani sukob proširili na javno mjesto, dok su Dumančić Tomislav, Dumančić Petra i Bešlić Patrik bili prisiljeni

reagirati u opisanom događaju, zbog čega ih je sud oglasio krivima za opisana djela prekršaja i riješio kao izreku ove presude.

21. Kako je sud Mažar Gorana i Mažar Juru proglasio krivima, izrekao im je novčane kazne, za koje smatra da su primjerene težini i načinu počinjenja prekršaja i stupnju njihove odgovornosti u minimalnom iznosu utvrđenog raspona za opisano djelo prekršaja, dok je Mažar Blanku proglasio krivom, za svako djelo prekršaja utvrdio joj odgovarajuću novčanu kaznu u minimalnom iznosu utvrđenog raspona za opisana djela prekršaja, te joj temeljem članka 39. stavak 1. Prekršajnog zakona izrekao ukupnu novčanu kaznu koja je jednaka zbroju pojedinačno utvrđenih novčanih kazni. Prilikom odmjeravanja vrste i visine kazne okrivljenima, sud nije našao olakotne okolnosti, dok je kao otegotno cijenio subjektivni element počinjenja prekršaja.

22. Sud je Dumančić Tomislava, Dumančić Petru i Bešlić Patrika oslobodio optužbe temeljem članka 182. stavak 3. u svezi s člankom 18. Prekršajnog zakona.

23. Naime, sud je prihvatio pisanu obranu Bešlić Patrika i iskaze Dumančić Tomislava i Dumančić Petre kao istinite, opravdane i moguće, u kojima isti ne poriču da su došli u verbalni i fizički obračun sa I-III okrivljenima, ali nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio da su IV-VI okrivljeni postupali u nužnoj obrani sukladno zakonu jer su njihove radnje bile usmjerene isključivo na odbijanje izravnog i ničim izazvanog napada od strane I-III okrivljenika koji su samovoljno i nepozvano ušli u njihov dom u kojem su bili napadnuti u zatvorenom prostoru što izaziva već strah i opravdava snažniji otpor radi osiguranja vlastite sigurnosti, pa iako su svi sudionici opisanog događaja zadobili lakše tjelesne ozljede sud je utvrdio da su ozljede kod I-III okrivljenika koje su priložene uz pisane obrane izravna posljedica nužnog odbijanja napada, odnosno posljedica vlastitog protupravnog nasrtaja i rizika koji je proizašao iz njihovog napada na druge, a ne krivnjom IV-VI okrivljenih budući su isti sudjelovali u opisanoj tučnjavi, odnosno fizičkom obračunu bez ikakve namjere.

24. Dakle, nesporno je utvrđeno u ovom postupku, da su se IV-VI okrivljeni nalazili u svom domu, mjesto koje uživa posebnu ustavnu zaštitu. Njihova aktivnost bila je usmjerena na mirno izvršenje sudske odluke (pakiranje) te na taj način sud je utvrdio potpuni izostanak agresivne namjere kod istih, napadnuti su u zatvorenom prostoru vlastitog doma, te nisu bili dužni uzmicati napadu, već su imali pravo upotrijebiti silu kako bi napadače izbacili iz svog životnog prostora. Stoga sud zaključuje da je njihova obrana bila razmjerna intenzitetu straha i ugroženosti, pa kako se sukob proširio i na dvorište, sud nije utvrdio da bi njihova namjera bila sudjelovanje u tučnjavi, već nastavak obrambenih radnji s ciljem potpunog udaljavanja napadača (I-III okrivljenika) od svog posjeda, a činjenica da je dvorište bilo bez ograde ne mijenja narav njihove radnje iz obrambene u prekršajnu.

25. Bitno je naglasiti da su IV-VI okrivljeni mirno pakirali svoje stvari radi iseljenja a u dokaz istom jer sudska odluka o iseljenju s rokom 3. lipnja 2024. Stoga napad u zatvorenom prostoru stvara veći strah i osjećaj ugroženosti pa sud zaključuje da svi udarci i naguravanja su bili usmjereni isključivo na to da se napadač udalji iz stana i prestane s napadom. Stoga je i logična dinamika cijelog događaja da se tučnjava iz zatvorenog prostora proširila van na dvorište vidljivo javnosti.

26. Kako je sud zaključio da su I-III okrivljeni svjesno i namjerno došli na adresu IV-VI okrivljenih te njihov dolazak nije imao legitimnu svrhu, već je za cilj imao verbalnu i fizičku konfrontaciju iz čega nesporno proizlazi da su I-III okrivljeni bili isključivi uzročnik događaja. IV-VI okrivljeni nisu imali motiva niti namjere za naročito drskim i nepristojnim ponašanjem, već su se u svom domu branili od napadača, odnosno

odbijali napad onim intenzitetom koji im je u tom trenutku bio dostupan, a bitno je utvrditi da su i prilikom obrane zadobili lake tjelesne povrede V-VI okrivljeni i o tome priložili liječničku dokumentaciju, zbog čega je sud sa izvjesnošću utvrdio da su IV-VI okrivljeni postupali u nužnoj obrani koja isključuje protupravnost, odnosno radnja koja nije protupravna a u ovom konkretnom slučaju nije jer je riječ o samobrani, pa njihovo ponašanje ne može biti ni prekršaj protiv javnog reda i mira bez obzira na to što su građani vidjeli sukob, odnosno što je taj cijeli događaj bio dostupan javnosti. Kako su IV-VI okrivljeni postupali u nužnoj obrani, nužna obrana predstavlja jedan od razloga isključenja protupravnosti. Stoga je sud IV-VI okrivljenike, temeljem članka 182. točka 3. u svezi s člankom 18. Prekršajnog zakona oslobodio od optužbe, budući su postupali u nužnoj obrani koja isključuje protupravnost.

27. Temeljem u izreci citiranih propisa, kako su okrivljeni Mažar Goran, Mažar Blanka i Mažar Jure proglašeni krivima, to su obvezni naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu, koji je odmjeren s obzirom na složenost i duljinu trajanja postupka.

Zagreb, 7. travnja 2026.

Zapisničar
Marica Pašalić

Sudac
Rajka Rončević-Skočić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba u roku od 8 (osam) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Općinskom prekršajnom sudu u Zagrebu, Avenija Dubrovnik 8. u dva primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Dostavna naredba:
1. I okrivljeniku, Goranu Mažar, Donja Stubica, Dubravačka c. 23/A,
2. II okrivljenoj, Blanki Mažar, Zagreb, Antovljanska 6,
3. III okrivljeniku, Juri Mažar, Zagreb, Antovljanska 6,
4. IV okrivljeniku, Patriku Bešlić, Sesvete, Moslavačka 16,
5. V okrivljeniku, Tomislavu Dumančić, Zagreb, Kuniščak 1/B,
6. VI okrivljenoj, Petri Dumančić, Zagreb, Kuniščak 1/B,
7. Odvjetniku, Ivica Škunca, Zaprešić, Kardinala A. Stepinca 2,
8. Tužitelju, PUZ, II Policijskoj postaji
9. Pismohrana